

Dragotina Korošec v Šmartnem ob Paki, na kateri naslov se naj interesentje obračajo.

HMELJARJI, UREDITE SUŠILNICE!

Konkurenca v produkciji hmelja je vedno večja in brez dvoma se bo prodal v bodoče le prvovrsten hmelj po primerni ceni. Prav mnogo našega, sicer prvovrstnega hmelja pa se pokvari pri sušenju; temu so največkrat krive sušilnice, ki slabo vlečejo ter hmelj preje sparijo in sežgo kakor pa posuše. Le v res dobri in pravilno urejeni sušilnici je mogoče hmelj dobro posušiti. Imamo sicer precej sušilnic, toda le malo res dobrih. Napake so večkrat prav malenkostne ter je mogoče navadno brez večjih stroškov tako sušilnico preurediti, da suši hitro, enakomerno in pri nizki toploti.

Marsikateri hmeljar je sicer nezadovoljen s svojo sušilnico, vendar si ne zna pomagati. Za vsa potrebna tozadev

na navodila in pojasnila se je obrniti na Okrožni kmetijski urad (Oblastno hmeljarsko nadzorništvo) v Celju, s posebno prošnjo (kolek 5 Din) za brezplačen pregled sušilnice. Najbolje je, ako vsak interesent prijavi svojo sušilnico za pregled na občini, občina te prijave zbere in vloži skupno prošnjo na omenjeni urad (prošnja koleka prosta). Na določen dan bo prišel oblastni hmeljarski strokovnjak ter vsakemu na licu mesta dal brezplačno vsa potrebna navodila za preureditev sušilnice. Tudi kdor hoče postaviti novo sušilnico, lahko dobi ob tej priliki vsa potrebna navodila in pojasnila. Vse tozadevne prošnje je vložiti najkasneje do dne 20. t. m., na kasneje prispelje se ne bo moglo več ozirati.

Hmeljarji, posvetite sušenju hmelja največjo pažnjo, da si ne pokvarite pridelka, temveč ohranite dobro kakovost in dosežete boljše cene!

*

Izreden prispevek za prekomerno uporabo državnih cest.

Čl. 22 zakona o državnih cestah z dne 8. maja 1929 določa: »Kdor povzroča znatno večje stroške za vzdrževanje državnih cest nego ostali (interesenti), mora plačevati vsako leto izreden prispevek za vzdrževanje prekomerno ukoriščane ceste. Ta prispevek se določa sporazumno med gradbeno sekcijo in onim, ki cesto ukorišča. Prispevek mora biti tolik, da se z njim po možnosti pokriva vsi večji stroški. Ta sporazum postane pravomočen, ko ga odobri gradbena direkcija. Če se sporazum ne doseže, določi višino prispevka gradbena direkcija. Ta prispevek se polaga v denarju ali v materialu pri pristojni gradbeni sekciji ter se mora uporabljati za vzdrževanje samo onih cest in njih delov, za katere je bil pobran.«

Z ozirom na to zakonsko določbo je minister za javne gradbe izdal 1. julija t. l. okrožnico na vse gradbene direk-

cije o plačevanju tega izrednega prispevka, v kateri nareja:

»1. Prispevek mora plačati vsaka oseba ali ustanova, ki prevozi na 1 km več ton blaga ali potnikov, kakor pa v primeru normalnega prometa na tem delu ceste.

2. Prispevek mora plačati tudi oni, čigar transport po toni in km ni izjemoma večji od normalnega, ako pri tem transportu uporablja prevozna sredstva, ki se razlikujejo od normalnih v prometu in ki s svojo težino, konstrukcijo ali brzino posebno kvarijo ceste.

3. Gornji prispevek morajo plačati tisti, ki prepeljujejo svoje blago po državnih cestah le v jesenskem in zimskem času, ker ni vseeno, ali se gotove količine blaga prevaža v teku vsega leta, ali pa samo v vlažnem času.

4. Prispevek plačajo:

a) industrijska podjetja, ki uporabljajo ceste za prevoz svojih sirovin in

izdelkov, pa najsi vrše ta prevoz z lastnimi ali tujimi sredstvi.

b) osebe, ki se bavijo z izkoriščanjem gozdov in rudnikov ali temu podobnim in ki se poslužujejo cest za prevoz svojih proizvodov.

c) Osebe, ki se bavijo s prevozom potnikov ali blaga, v kolikor razpolagajo z organiziranim delom in s prometnimi sredstvi, kakoršna so avtobusi in tovorni avtomobili s prikolicami ali brez njih.

d) Vsi oni, ne glede na količino prevoženega blaga in prevoženih potnikov ki uporabljajo nedovoljena vozila, to se pravi vozila, ki zaradi svoje teže ali s svojo konstrukcijo ali brzino na posebn način hud način kvarijo ceste.

Od tega prispevka so oproščeni:

a) potniški avtomobili in druga potniška vozila, ki služijo za osebno uporabo.

b) potniški avtomobili ter tovorna in navadna vozila, ki se uporabljajo za prevoz potnikov, ako lastnik z vozilom vzdržuje sebe in svojo rodbino in ako je to prevažanje glavni poklic (na primer fijakar ali šofer).

c) Vsa tovorna, konjska ali volovska, kmečka ali špediterska vozila, ki se uporabljajo za lastno potrebo ali za potrebo drugih, ako živi lastnik od teh vozil in ohranja svojo rodbino. Ako pa ima nekdo več potniških avtomobilov za prevoz potnikov ali uvede organizirani potniški promet s potniškimi avtomobili med posameznimi kraji, plača prispevek kakor potniški avtomobili.

Prispevek se plača tudi od tovornega avtomobila, s katerim se prevaža lastno blago med posameznimi kraji.

Prispevki po tem zakonu se morajo odmerjati najdalje do 1. julija in izterjati do 1. oktobra vsakega leta.

Prispevki se odmerijo v prvi vrsti v naturi, a šele nato v denarju.

Gradbene direkcije morajo najdalje do 15. decembra predložiti ministrstvu poročila o odmerjenih in izterjanih prispevkih po posameznih sekcijah za tekoče leto.«

niku. Tega ne vemo. To pa vem,« je dejal mož v sivl suknji odločno in prepričano, »to pa vem, da tiči Jack de Romaine doma v pristavi še sedaj razen če ga ni sam vrag odnesel skozi dimnik.«

»Ni ga vraga, ki bi moje ljudi prevaril!« je dejal komisar podjetno. Detektivove krepke besede so ga potegnile za seboj v kljub njegovi prirojeni udobnosti in počasnosti. »V dobri uri bomo imeli zlikovca, gospod Fernand! Vso čast našega policijskega komisarijata vam stavim na to! In smaragde bomo tudi imeli!« je pridjal s poudarkom. »Razen če jih tatovi že niso spravili na varno, seve.«

»Tako je prav!« je pohvalil mož v sivl suknji vzpodbudno. »Moji ljudje so še na pristavi. Pomagali vam bodo. V malem prstu imajo vse, kar je treba vedeti o tajnih vratih, o skrivališčih, zakotjih in sličnih pribežališčih takih lopovov.

Ne dajte se prevariti! In ne pozabite, da Jack prav gotovo še tiči kje v pristavi! Preiščite vsak kot, obtipajte vsako steno! In — pripeljite ga sem! Sedaj pa pojdite in se pripravite! V dobri uri pridem za vami!«

3.

Trda tema je že bila, ko je prispel mož v sivl suknji na pristavo.

Pri vrtnih vratih je stal gospod Cognard. Koj ko je zagledal suhljato postavo detektivovo, je pohitel k njemu, kar so mu dale njegove kratke noge in njegova obilna, rejena postava.

»Nič —!« je hlastnil brez sape.

»Kako mislite — nič?«

»Prav kakor sem povedal, gospod Fernand! Preiskali smo podrtijo od kleti do slemena. Ženski sta gori, moji ljudje ju stražijo. Nista ugovarjali, nista nam branili. Prav nič. Pa povem vam,« je pridjal in si brisal znojno čelo, »povem vam, niti miška ni skrita v hiši! Preiskali in pregledali smo vsak kotiček in vsako luknjo, pa nič nismo našli!«

»Kaj še!« Mož v sivl suknji je nagubal čelo.

»Spregledali ste kaka skrita vratica —!«

»Vprašajte svoje lastne ljudi, ki o njih pravite, da jim lahko popolnoma zaupate!« je zagodel komisar. »Ves čas so iskali z nami.«

»Ste vprašali tudi ženske?«

»Seveda! Druga ne vesta povedati, ko tisto zgodbo, ki jo je nama pravila komtesa.«

»Ali ne vesta ti dve ženski, da sem jaz — jaz, član tajne policije Njegovega veličanstva, da sem na lastne oči videl vstopiti tisti terek zvečer grofa Jacka de Romaine v tole hišo in da lahko pri-

SOCIJALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
rajevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.—
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.